

af disse Acter, bør derfor utvivlsomt antages at være forbunden med samme Sætning eller Udtryk i en anden af Acterne, om end Betydningen her ikke skulde fremtræde med samme Evidents, men dog naturligen lader sig forene med Indholdet.

Vi skulle saaledes gaae over til at omhandle:

I Den i Warschau d. ^{24de Mai} _{5te Juni} 1851 undertegnede Protocol. (De trykte Actstykker S. 5 ff.).

Gangen i denne vigtige Protocol er følgende:

I Indledningen omtales, hvorledes Keiseren af Rusland ved Tractaterne af 1767 og 1773 fuldstændig havde renonceret paa alle Rettigheder og Fordringer paa Hertugdømmet Slesvig til Fordeel for Kongen af Danmark og hans kongelige Kronarvinger, men at den samtidige Aftrædelsesact for Holsten ikke var saafuldstændig og tydelig, og at det derfor kunde medføre Farer for det danske Monarchi, hvis ved den nuregjerende Mandstammes Dphør Lex regia ligefrem og uden videre bragtes til Anvendelse i en Del af dette Monarchi (recevait son application pure et simple etc.). Herved antydes altsaa vel en modificeret Anvendelse af Kongeloven eller dens Anvendelse i Forening med en anden Disposition, men ingentunde dens Ophævelse.

Dernæst indeholder § 1, at man havde fundet, at Dyrholdelsen af det danske Monarchies Integritet ifkun kunde naaes ved en Combination, som kaldte til Successionen i **Totaliteten** af de under Kongen af Danmarks Scepter nu forenede Lande den mandlige Descendents alene med Udelukkelse af Dvinderne.

Derefter gaaes over til at vise, hvorledes denne Combination skulde realiseres, og først bemærkes der herom i § 2 „at den mandlige Descendents af Prinds Christian af Glyksborg og hans Gemalinde Prindsesse Louise af Hessen forenede hos sig de Arveretigheder, som i Tilfælde af den nu regjerende Mandstammes Dphør tilkom dem i Kraft af de af Prindsessens Moder, Broder og Søster meddeelte Renunciationer. Dette kan na-

turligvis, som ogsaa det Følgende af Protocollen tydelig viser, ifkun sige, at Prindsessens Søner og deres mandlige Afkom, saalænge saadant existerede, vare de nærmeste efter hende til at arve, med Udelukkelse af Døtrene og alle Cognater, paa samme Maade som den oprindelige agnatiske Kongestamme; see Kongelovens Art. 36.

Dernæst indeholder § 3, at H. M. Keiseren af Rusland, som Chef for den ældste Holsteen-Gottorppe Linie, vilde, for at fuldstændig gjøre (compléter) de i § 2 omhandlede Adkomster: de efter Kongeloven i Forbindelse med Renunciationerne gjældende Adkomster, renoncere paa de ham tilkommende eventuelle Rettigheder til Fordeel for Prinds Christian af Glyksborg og hans mandlige Descendents, dog under de ovenfor nævnte Forbehold.

Endelig opstiller § 4, som Resultatet af de foregaaende Betragtninger, navnlig Indholdet af §§ 2 og 3, „at altsaa vilde Prinds Christian af Glyksborg tilligemed hans Gemalinde (conjointement avec Madame la Princesse son Epouse,) og **efter dem** (à leur défaut) deres mandlige Descendents mere end nogen anden Linie have Adkomster til, i det omhandlede Tilfælde, at succedere i de nu under Kongen af Danmarks Scepter forenede Lande, og at som Følge heraf Hofferne i Kjøbenhavn og St. Petersborg vare blevne enige om, at H. M. Kongen af Danmark skulde betegne Prindsen og Prindsessen af Glyksborg i Forening (conjointement) som de præsumptive Arvinger til Allerhøistfammes Krone, i det Tilfælde, at det nuregjerende Dynasties Mandstamme skulde uddøe.“

Betragter man nu denne Protocol i dens hele Sammenhæng, forekommer det os at være aldeles klart og uimodsigeligt, at, ligesom § 1, forsaavidt den taler om den mandlige Descendents's Arveret med Udelukkelse af Dvinderne, allerede efter Ordenes naturlige Betydning kun bestemmer dette om Arveretten til det hele Complex (la totalité) af Lande som saadant, ikke om Arveretten i de under dette Complex indbefattede Lande som særffilte, og derhos udtrykkelig siger, at saa-